

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1268/2019
11.12.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Драгана Аћимовића и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету малолетног АА и др, због продуженог кривичног дела силовање из члана 178. став 3. у вези става 2. и 1. у вези члана 61. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца малолетних АА и ББ, адвоката Вукојице Секулића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Зајечару Км.6/19 од 18.04.2019.године и Апелационог суда у Нишу Кжм1 43/19 од 02.08.2019.године, у седници већа одржаној дана 11.12.2019.године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца малолетних АА и ББ, адвоката Вукојице Секулића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Зајечару Км.6/19 од 18.04.2019.године и Апелационог суда у Нишу Кжм1 43/19 од 02.08.2019.године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) Законика о кривичном поступку у вези члана 61. Кривичног законика, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца малолетних **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Решењем Вишег суда у Зајечару Км.6/19 од 18.04.2019.године, између осталих, малолетнима АА и ББ су због извршења продуженог кривичног дела силовање из члана 178. став 3. у вези става 2. и 1. у вези члана 61. КЗ изречене васпитне мере појачан надзор од стране родитеља које могу трајати најмање 6 (шест) месеци, а највише 2 (две) године, а у које мере се малолетнима урачунава време проведено у притвору од 10.12.2018.године до 18.12.2018.године, с тим што ће суд накнадно одлучити о њиховом престанку.

Истим решењем одлучено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда. Малолетна оштећена ВВ, чији је законски заступник отац ГГ и оштећено дете ДД, чији је законски заступник мајка ЋЋ, су за остваривање имовинскоправног захтева упућене на парницу.

Решењем Апелационог суда у Нишу Кжм1 43/19 од 02.08.2019.године одбијена је као неоснована жалба заједничког браниоца малолетних АА и ББ и потврђено је решење Вишег суда у Зајечару Км.6/19 од 18.04.2019.године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости је поднео бранилац малолетних АА и ББ, адвокат Вукојица Секулић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да укине побијана решења Вишег суда у Зајечару Км.6/19 од 18.04.2019.године и Апелационог суда у Нишу Кжм1 43/19 од 02.08.2019.године и предмет врати на поновну одлуку или да преиначи наведена решења и малолетне АА и ББ ослободи од одговорности да су извршили продужено кривично дело силовање из члана 178. став 3. у вези става 2. и 1. у вези члана 61. КЗ.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца малолетних, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 61. КЗ, док је у осталом делу недозвољен.

Бранилац малолетних АА и ББ у поднетом захтеву истиче да је суд радње малолетних АА и ББ погрешно правно квалификовао као продужено кривично дело силовање из члана 178. став 3. у вези става 2. и 1. у вези члана 61. КЗ, обзиром да се у конкретном случају не ради о продуженом кривичном делу, већ о једном кривичном делу. Наиме, вршење чина изједначеног са обљубом, односно вршење обљубе од стране малолетних учиниоца, на начин како је то описано у образложењу првостепене одлуке на страни 4, у истом временском и кривичноправном догађају наизменично, по ставу браниоца, не представља посебне временске ситуације, због чега се у конкретном случају не може применити одредба члана 61. КЗ која се односи на продужено кривично дело.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца малолетних којима се у суштини указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 61. КЗ, а због које малолетни преко браниоца у смислу члана 485. став 4. ЗКП могу поднети захтев за заштиту законитости, се по оцени Врховног касационог суда не могу прихватити као основани.

Ово са разлога јер из описа кривичног дела утврђеног на страни 4 првостепеног решења Вишег суда у Зајечару Км.6/19 од 18.04.2019.године, које је

потврђено решењем Апелационог суда у Нишу Кжм1 43/19 од 02.08.2019.године, јасно и недвосмислено произилази да се у описаним радњама малолетних АА и ББ стичу сва битна законска обележја продуженог кривичног дела силовање из члана 178. став 3. у вези става 2. и 1. у вези члана 61. КЗ, а за које су овим малолетнима правноснажним решењем изречене васпитне мере појачан надзор од стране родитеља.

Наиме, супротно наводима браниоца малолетних, у конкретном случају су испуњени законски услови неопходни за примену института продуженог кривичног дела из члана 61. КЗ, између осталог и законом прописан обавезан услов који захтева обавезну временску повезаност кривичних дела. Ово имајући у виду да су малолетни АА и ББ кривичноправне радње предузели у временској повезаности (неутврђених дана почетком октобра месеца 2018.године и у току октобра месеца 2018.године), према истој малолетној оштећеној ВВ, коришћењем исте ситуације и у истом месту - ..., тако да су нижестепени судови у конкретном случају, по налажењу Врховног касационог суда, правилно применили кривични закон правном квалификацијом кривичноправних радњи малолетних АА и ББ као продужено кривично дело силовање из члана 178. став 3. у вези става 2. и 1. у вези члана 61. КЗ, па се стога неосновано захтевом за заштиту законитости браниоца ових малолетних указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 61. КЗ на штету малолетних.

Захтев за заштиту законитости браниоца малолетних АА и ББ у осталом делу је одбачен као недозвољен.

Наиме, бранилац малолетних у осталом делу захтева указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено малолетнима, с тим што бранилац непостојање по њему у радњама малолетних свих елемената продуженог кривичног дела силовање из члана 178. став 3. у вези става 2. и 1. у вези члана 61. КЗ суштински образлаже оспоравањем чињеничних утврђења у правноснажним одлукама и указивањем на погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова, давањем сопствене оцене изведених доказа која је потпуно другачија од оне дате у побијаним правноснажним одлукама. Ово имајући у виду да бранилац истиче да из доказа изведених током поступка произилази да малолетни АА и ББ нису критичном приликом употребљавали претњу да ће за малолетну оштећену ВВ открити нешто што може шкодити њеној части и угледу, а у циљу вршења обљубе над њом и са њом изједначеног чина, већ да је то учинио само малолетни ЕЕ, као и да малолетна оштећена, иако је била способна за пружање отпора, критичном приликом није пружила стваран, озбиљан и трајан отпор.

Како, дакле, из изнетих навода произилази да бранилац малолетних у осталом делу захтева за заштиту законитости, као разлог побијања правноснажних решења, само формално означава повреду закона због које је подношење захтева дозвољено малолетнима (члан 439. тачка 1. ЗКП), док суштински указује на погрешно утврђено чињенично стање и погрешну оцену

доказа од стране нижестепених судова, а што не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека малолетнима и њиховом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтев браниоца малолетних у овом делу оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним решењима није учињена повреда закона на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца малолетних АА и ББ, адвоката Вукојице Секулића, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев у односу на повреду закона наведену у изреци одбио као неоснован, док је у осталом делу на основу члана 487. став 1. тачка 2) и члана 485. став 4. ЗКП захтев одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Лазин,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић